

نامه جمعی از شخصیت‌های اسلامی و ملی به نخست وزیر و

اعتراض به حمله های فاشیستی ماموران رژیم به مردم

دوازدهم آذرماه ۱۳۵۶

بسمه تعالی

رونوشت این نامه به کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد و روزنامه های اطلاعات، کیهان و آیندگان فرستاده شده است.

جناب آقای نخست وزیر

شما به هنگام طرح و برنامه دولت در مجلس، دولت خود را به حفظ آزادیهای قانونی و حرمت شئون انسانی متعهد ساختید ولی دیری نپائید که با یک دستور العمل ۲۰ ماده ای حق آزادی قلم را که هرگز در دولت سابق وجود نداشت، بنحو شدیدتری از مطبوعات سلب کردید. دولت شما در برابر کلیه خواستههای قانونی آزادیخواهان، نویسندگان، قضات و وکلای دادگستری، استادان و انشجویان دانشگاه مبنی بر لزوم استقرار آزادیهای قانونی و اجرای کامل و تجزیه ناپذیر قانون اساسی سکوت کامل اختیار نمود و درعین حال درمقام مقابله با استفاده مسالمت آمیز مردم از حقوق قانونی خود، برای تشکیل اجتماعات مذهبی و فرهنگی و ادبی و اجتماعی، مامورین امنیتی و انتظامی را با لباس مبدل و مجهز به اسلحه سرد (چوب و چماق) به شیوه های ناجوانمردانه فاشیستی به جان مردم آرام و بی سلاح و بی دفاع انداخت:

" - در اواخر آبانماه مامورین با چوب و چماق بکلاسهای درسی دانشکده ادبیات حمله بردند و همه را از استاد و شاگرد به شدت مضروب ساختند.

- در دانشگاه تهران کماندوها به اجتماع آرام دانشجویان که بمناسبت سالروز تعطیل کانون مذهبی حسینیه ارشاد منعقد شده بود حمله کرده دختر و پسر را بی رحمانه زدند و زخمی ساختند.
- چند روز پیش در دانشگاه صنعتی آریامهر مامورینی که معمولاً با لباس مبدل وارد معرکه میشوند استادان و دانشجویان را وحشیانه زدند و به کلانتری جلب کردند و بعضی از آنان را از زن و مرد با معاونت حيله گرانه به کلانتری (بعنوان اینکه مامورین انتظامی افراد جلب شده را با وسیله نقلیه کلانتری بمنزل میرسانند) به بیابانهای اطراف شهر بردند و در تاریکی شب تا سر حد مرگ مضروب ساختند و عده ای را نیز بازداشت کردند.
- صبح روز عید قربان مامورین انتظامی مسلحانه مسجد قبا را محاصره کردند و مانع سخنرانی خطیب مذهبی شدند.
- عصر روز عید قربان متجاوز از هفتصد نفر مامور امنیتی و انتظامی با لباس میدل به اجتماع مذهبی و ملی باغ گلزار در کاروانسرا ینگه جاده کرج و به مردمی که مشغول استماع سخنرانی مذهبی بودند حمله آوردند. صدها نفر از حضار را بشدت مضروب و مصدوم ساختند و اتومبیل های آنانرا شکستند سپس در مطبوعات زیر سانسور دولت در نهایت بی شرمی نوشته شد: " حمله کنندگان کارگرانی بودند که از کار بر می گشتند و چون در سر راه با جمعیتی مواجه شدند که باده گساری میکردند و شعارهای ضد میهنی میدادند به آنان حمله بردند. . . "

آقای نخست وزیر!

ملاحظه میفرمائید که ایراد ضرب و شتم و جرح نسبت به مردم درمعابر و خیابانها از ناحیه مامورین علنی و مخفی برای ایجاد رعب و وحشت و بلوای ساختگی به صورت حوادث روزمره درآمده است. در حقیقت ضرب و شتم و شکنجه از "

کمیته ها " و زندانها به کوچه ها و خیابانها و حتی بیابانها و باغهای اطراف شهر سرایت کرده است آنهم با توسل به صحنه سازی و دروغ پردازی های شرم آور.

- ملت ایران و مردم جهان باید بدانند که در شرایط حاضر روشنفکران و آزادی خواهان و افراد مخالف استبداد و فساد در برابر تجاوزات مسلحانه و تغییر شکل یافته مامورین امنیتی و انتظامی خصوصاً بعد از مراجعت اعلیحضرت از آمریکا، هیچگونه امنیتی ندارند و نویسندگان و امضاء کنندگان هر نامه و بیانیه اعتراضیه همواره در معرض توقیف و ضرب و جرح و حتی قتل قرار دارند.

- ملت ایران و مردم جهان باید بدانند که آزادیخواهان و روشنفکران مخالف استبداد و از جمله دانشجویان بهیچوجه قصد تخطی از حریم قانون و نظم عمومی را ندارند و ایجاد آشوب و بلوا و عملیات تخریبی را تقبیح می کنند.

- ملت ایران و مردم جهان باید بدانند که در شرایط حاضر امنیت کسب و کار و شغل افراد معترض هم از بین رفته است.

وزارت دادگستری قضات آزاده مملکت را بسبب اعتراض آنان به نابودی آخرین آثار استقلال قوه قضائیه از شغل خود معلق ساخته و مورد تعقیب انتظامی قرار داده است.

وزارت دارائی محرمانه دستور داده است برای عده ای از وکلای دادگستری، تجار، اصناف و جمیع کسانی که اعاده آزادی و حفظ حرمت قانون اساسی را خواستار شده اند مالیاتهای گزاف تعیین نمایند.

دولت از طریق مقامات انتظامی به موسسات دولتی دستور داده است که وکلای دادگستری معترض را از دست وکالت و مشاور حقوقی خود برکنار کنند.

وزارت فرهنگ و علوم استادانی را که در مجامع فرهنگی شرکت می کنند با عنوان ساختگی توطئه گر مورد تهدید قرار داده است.

- ملت ایران و مردم جهان باید بدانند که آزادیخواهان و روشنفکران ایران هدفی جز تحقق خواستههای زیر ندارند:

۱- اجرای کامل و تجزیه ناپذیر اصول قانون اساسی.

۲- آزادی کلیه زندانیان و تبعید شدگان سیاسی، منع توقیفهای غیر قانونی، منع شکنجه، منع مداخله دادگاههای نظامی در محاکمات سیاسی.

۳- الغای نظام تک حزبی و تامین آزادی احزاب و اجتماعات مذهبی و اتحادیه های صنفی.

۴- آزادی مطبوعات و انتشارات.

۵- آزادی عقاید و نشر افکار.

۶- انحلال مجلسین شورای ملی و سنا و انجام انتخابات صحیح ملی مصون از تهدید و ارباب برای تحقق واقعی حکومت مردم بر مردم و تحقق واقعی دموکراسی.

۷- احیای استقلال قوه قضائیه و اعاده صلاحیت عام دادگاههای دادگستری و انحلال مراجع قضائی اختصاصی.

۸- انحلال کلیه سازمانها و دستگاههایی که آزادیهای فردی و اجتماعی را مورد تجاوز و تعدی قرار داده و در این راه از ارتکاب خشونت های آشکار و پنهان مستمراً روی گردان نموده و نیستند.

۹- تعقیب و مجازات قانونی کلیه متجاوزان به حقوق اساسی و منافع عمومی جامعه.

۱۰- تحکیم و پیشبرد موجبات اجرای اعلامیه جهانی حقوق بشر از طریق الحاق ایران به پروتکل ضمیمه میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی.

آقای نخست وزیر!

ایجاد آشوب و اخلال نظم عمومی کار دانشجویان و کسانی نیست که فقط احیاء و احترام حقوق قانونی ملت را هدف خود قرار داده اند بلکه اخلال در نظم عمومی به صورت انواع توطئه ها بطور مستقیم و غیر مستقیم توسط دستگاههای انتظامی و امنیتی انجام می گیرد تا به بهانه برقراری نظام و با استفاده از کلیه وسائلی که اکنون جهت سرکوبی و تبلیغ در اختیار این دستگاهها قرار دارد و با ایجاد رعب و وحشت از راه حمله و هجوم و کتک زدن و محروح کردن مردم بدست مامورینی که برای ورود به معرکه به لباس عادی در می آیند همچنان مردم را برای ادامه فساد و استبداد پلیسی به سکوت و خاموشی و تسلیم وادار نماید و به افکار عمومی جهانیان چنین وانمود کند که ملت ایران شایستگی آزادی و دموکراسی و برخورداری از حقوق انسانی را ندارد.

ما دولت را مسئول کلیه این تجاوزها و همچنین تجاوزهای بعدی که به دست مامورین انتظامی انجام گیرد، می دانیم. و به دنیا اعلام می کنیم که دولت ایران بر اثر فشار افکار عمومی و رسوائی های ناشی از فساد و استبداد بعوض بازگشت به مواضع قانون اساسی ایران و احترام به اصولی که در عرف و سنت و مقررات جهانی برای حقوق انسان پیش بینی و توصیه شده به آخرین وسیله و ناجوانمردانه ترین شیوه های خفقان و بیدادگری متوسل شده است، هنگامی که جان و امنیت فردی و حیثیت انسانی افراد جامعه بطور مستقیم مورد هجوم رژیم قرار گیرد، در این صورت دولت ایران باید در برابر ملت ایران و تاریخ وطن ما و وجدان بیدار مردم آزاده جهان کلیه مسئولیتها و عواقب ناشی از این اعمال را بر عهده گیرد و اگر بر ادعای خود مبنی بر رعایت آزادی و احترام به حیثیت انسانی پا برجاست اجازه دهد که رسیدگی به این اعمال وحشیانه پلیس به مراجع صلاحیتدار قضائی و در شعاع آگاهی وسیع افکار عمومی در مطبوعات و رادیو و تلویزیون قرار گیرد.

سید ابوالفضل موسوی زنجانی - دکتر فریدون آدمیت - شمس آل احمد - مهندس مهدی بازرگان - دکتر ترابعلی براتعلی - سید صالح بنافتی - دکتر ناصر پاکدامن - دکتر حبیب الله پیمان - دکتر نورعلی تابنده - دکتر علی اصغر حاج سید جوادی - حبیب الله ذوالقدر - اکبر زرینه باف - دکتر کاظم سامی - دکتر یدالله سبحانی - دکتر کریم سنجابی - مهندس هاشم صباغیان - احمد صدر حاج سید جوادی - دکتر رحیم عابدی - اسلام کاظمیه - قاسم لارین - دکتر عبد الکریم لاهیجی - دکتر اسدالله مبشری - هدایت الله متین دفتری - رضا مرتضوی - فرخ مروتی - مهندس رحمت الله مقدم مراغه ای - هدایت موسوی - هادی مومنی - نعنمت میرزا زاده - دکتر فرج الله ناصری - دکتر هما ناطق - حسن نزیه - دکتر منوچهر هزار خانی.